

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶναι ὁ μόνος συντάκτης τοῦ ΠΑΛΛΗΝΘΡΩΠΟΥ καὶ εἰς αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὐλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Συνδρομή γιὰ τὴν Ελλάδα 12 ὀρ. καὶ γιὰ τοὺς ἄλλοις ἀπὸ ἑξῆς ἀπὸ ἑλληνικὰς 15 ὀρ. προπληρωτέαις. Κάθε παράπονον κάθε πολίτου τυπώνεται τῆς δωρεᾶς μόνον ἢ γνωστοποιήσεις πληρώνουν 50 λεπτά τὴν ἀράδα γιὰ τὴν κάθε φορά.

Ἀθῆναι, 5 Αὐγούστου 1885

Ἄριθ. 140+138+118

ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ.

Στῆ

συνοικία Γκαζοχωρι ἀνακαλύφθηκε ὅλη ἡ ἀθλιότης τῆς Ἀθήνας ἀπὸ 680 ἀρρώστους ἀπὸ θέρμη ποῦ τοὺς δένει, καὶ τοὺς φορᾶ τώρα τόσοις μῆνοισ, κάνεις δὲν εὑρέθηκε ν' ἀνοίξῃ τὸ στόμα του νὰ φωνάξῃ πεθόνους καὶ βοηθηστέ μας σεις οἱ ζωντανοί, εἰς τρόπον ὥστε λὲς καὶ δὲν κατοικοῦσαν ἐκεῖ ἀνθρώποι ἀλλὰ κτῆνοι ἀλαλα.

Ἐπρεπε ἐμεῖς οἱ ἐφημεριδογράφοι καὶ οἱ γιατροὶ μας ἀυθόρμητα νὰ τρέξωμε νὰ τοὺς σώσωμε. Ἐγὼ θαρρῶ ὅμως πῶς τέττοι ἀνθρώποι ποῦ δὲν φροντίζουν οἱ ἴδιοι διὰ τὸν ἑαυτὸ τους, ἀλλὰ περιμένουν τὴν ἐξ ὕψους δύναμι νὰ τοὺς σώσῃ πῶς καλὰ νὰ ὑποφέρουν καὶ ὅτι εἶναι ἀξιοὶ τῆς τύχης των.

Λαμία.

Ὁ Γ. Μπούτας, Β. Μαντελάκης καὶ Ν. Ζαχαρόπουλος ἐνοχλοῦν τῆς γειτονίας τῆς συνοικίας Πηγαδούλια τῆς ὑπηρετρίας καὶ ἐπομένως αὐτὰ λέγονται κουταμαριῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Περαίας.

Στὸ δρόμο τῆς Ἀρτέμιδας κατοικᾷ μία κυρία Ἐρι . . . καὶ εἶναι δηλαδὴ πολὺ ἔτσι ἐργολάβα καὶ ἔρχονται κάθε βράδυ γιὰ τὸ χατῆρι τῆς κάτι κανταδόρι καὶ γκαρίζουν σὰν τὰ γαῖδοῦρια καὶ δὲν μᾶς ἀφίνουν νὰ κλείσωμε μάτι, ἐνῶ εἴμαστε ἐργατικοὶ ἀνθρώποι.

Σημ. Παλιανθρ. Εἶπαμε πῶς αὐτὰ εἶναι ἀηδίας καὶ νὰ μὴ τῆς γράφετε, καὶ μὲ κάνετε καὶ τῆς γράφω κ' ἐγώ.

Στόν

ἅγιο Νικόλαο τὸν Ῥαγκαβᾶ εἶναι μιὰ χήρα καὶ ξεμουχλίζει ἕνα παντρεμένο καὶ δὲν τοῦ ἀφίνει σάλιο στὸ στόμα του γιὰ νὰ θρέψῃ τὸ σπῆτί του καὶ ἐργάζεται εἰς τὸ ἐκπαιδευτήριον τοῦ

Σ. . . ὡς ράφτρια, καὶ νὰ ἀφήσῃ τὸν ἀνθρώπο νὰ κυττάξῃ τὰ σπῆτι του ἢ ἄλλοιῶς θὰ γράψωμε καὶ τὰ ὄνόματά τους.

Εἰς συγγενεὺς τῆς

Σημ. Παλ. Αἶ αὐτὸ κάπως τρώγεται ἀφοῦ πρόκειται περὶ σωτηρίας οἰκογένειας καὶ ἄς προσέξουν τὸ λοιπόν.

Πάτρι.

Παρακαλεῖται ὁ κ. Βασιλόπουλος νὰ σωφρονίσῃ τὴ δούλα του γιὰτὶ κατάντησε ἀηδία μὲ τὸν δεκανέα τοῦ 2 τάγμα ποῦ εἶναι καὶ παντρεμένος καὶ δὲν ἔχει καὶ τὸν νοῦν του νὰ γυμνάσῃ τοὺς στρατιώτας, καὶ εἶναι μαμούρα καὶ ξελαγιάζει τῆς γειτονίας τὰ κορίτσα κλπ.

Σ. Παλ. Καὶ αὐτὸ εἶναι μιὰ ἀηδία καὶ ἀνάξιο λόγου καὶ τυπώνεται μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ δειξώμε σὲ τί τιποτένια πράγματα κάθεστε καὶ τρώτε τὸν καιρὸ σας. Ἄμ θὰ κοποῦν αὐτά.

Ἀμφισσα.

Ἐδῶ εἶναι ἕνας εἰρηνόδικος ποῦ γυρεύει καὶ ἀπαιτᾶ ὄσους παρουσιάζονται ἐνώπιον τῆς ἀφεντομουτσουναράς του νὰ ἦναι καλὰ ντυμένοι, ἄλλοιῶτικα δὲν τοὺς δέχεται πρὸς ἐξέτασι καὶ καταστρέφει ἔτσι τὰ συμφέροντα τοῦ Λαοῦ.

Σ. Παλ. Ἐχει δίκαιον ὁ εἰρηνόδικος σὰς μαθίνει νὰ ἦστε καθαροί, ἄμ ἐσεῖς πάλι εὐλογημένοι ἀφοῦ ξέρετε πῶς ἔχει αὐτὴ τὴ μονομανία βαριέστε νὰ ντυθῆτε; Καλὰ νὰ σὰς κάνῃ.

Βουλαγαμένη.

Ἐδῶ στὰ λουτρά ἔχομε δυὸ ἀδερφοὺς Λεωνίδα καὶ Σπύρο καὶ ἔχουνε παντοπωλεῖο καὶ πουλοῦν μιὰ δεκάρα τὸ ποτῆρι τὸ νερὸ καὶ δὲν ἀφίνουν τοὺς χωρικοὺς νὰ ἔλθουν νὰ πουλήσουν τίποτα καὶ τὸ ἔχουν μονοπώλειον καὶ φοφοῦμε τῆς δίψας καὶ εἶναι λησταρχεῖο.

Σ. Παλ. Τί μᾶς τὰ λέτε μᾶς, μᾶς καὶ νομιζετε πῶς θὰ βάνουν γινῶσι; Πρέπει σεις ποῦ εἶστε αὐτοῦ νὰ φορτωθῆτε κάθε ἕνας ἀπὸ μιὰ στάμνα καὶ νὰ πᾶτε στὸ χωριὸ νὰ κάνετε τὴν κουμπάνια ποῦ νεροῦ σας, ἀφοῦ δὲν θέλετε νὰ σὰς γδύνουν. Κοντὸς ψαλμὸς ἀλληλουῖα.

Βρέ

ἀδελφέ ἀφοῦ ψηφίστηκε αὐτός ὁ νόμος τῆς ἐλευθερίας του κα-
πνοῦ, πῶς δὲν τὸν βάζουν σὲ ἐνέργεια νὰ δοῦμε τὴ τύχη μας,
μόνο καθόμαστε τόσο καπνοκόφται με σταυρωμένα χέρια
καὶ φοβοῦμε τῆς πείνας ;

Σ. Παλ. Μὰ πρέπει νὰ ἔρθουν ὅλα με τὸ τέμπο καὶ με τὸ
κολαί καὶ σιγά σιγά, μ' ὅλα ταῦτα, λένε πῶς θὰ τὸν βάνουν
σὲ ἐνέργεια ἀπὸ τῆς 2 Σεπτεμβρίου, ὥστε ἔχετε ἀκόμη καιρὸ
γιὰ νὰ πεινάσετε περισσότερο, καὶ ριχτήτε τότε στὴ δουλειά
μὲ τὰ μούτρα.

Περαίας.

Δὲν ρίχνεις καὶ δὴ μιά ματιὰ στὸ βούρκο τῆς Κωπαϊδας
ποῦ ἀμολάνε τὰς ἀκαθαρσίας καὶ τὰ νερά τοῦ σφαγείου καὶ
βρωμά ὁ κόσμος καὶ μᾶς ἐκλείσαν καὶ τὸν ἀπόπατο που εἶναι
σὲ νέο σιδηρόδρομο καὶ πᾶμε νὰ χιτικιάσωμε.

Σ. Παλ. Πολὺ καλὰ, τώρα ὅλα θὰ διορθωθοῦν, ἀφοῦ μάλι-
στα δὲν μᾶς γράφετε οὔτε τὸ μέρος ποῦ εἶναι αὐτὴ ἡ βρωμὰ
καὶ δυσωδεία καὶ νὰ γράψετε καθαρά τὰ γράμματά σας ἢ ἀλ-
λοιώτικα νὰ ἔρχεστε καὶ σεις μαζὺ νὰ μοῦ τὰ διαβάσετε.

Ὁά

θυμάστε ποῦ εἶχαμε γράψει πῶς ὁ Λάτας ὁ δεσπότης ἐχάρισε
στὴ βασίλισσα ἕνα ἀγαλμα ἐλεφαντινο αἰγυπτιακὸ τὸ ὅποιο
ἦτανε τοῦ οἰνοπνευματοποιοῦ κ. Καρατζᾶ, δηλαδὴ χάρισε ξένο
πράγμα σὰν νοικοκύρης. Ἄμα ποῦ γράψαμε αὐτὰ, ἀπάντησε ὁ
Λάτας στὴ Σιών του πῶς τὸ ἀγαλματάκι ἦτανε ἕνα τιποτέ-
νιο πρᾶγμα καὶ ὅτι τὸραγὰν τὰ ποντίκια.

Κατὰ εὐτογλίαν προχτές εἶδαμε ἕνα γραμματάκι ποῦ ἦτανε
γιὰ νὰ σαλθῆ στὴ βασίλισσα καὶ μέσα σ' αὐτὸ ἕνα πιστοποι-
ητικὸ τοῦ λιμεναρχῆ τοῦ Περαίας καὶ τοῦ Μοιραρχοῦ, ὅτι τὸ
ἀγαλμα αὐτὸ εἶναι πολυτιμώτατο. Νὰ χεῖλη λοιπὸν ἱερῶν
ποῦ δὲν ψεύδονται, νὰ κακοῦθειας καὶ μπιμπαντοδεσποτο-
δουλειάς.

Τὸ

πέλαγος τῆς οἰκονομίας ἔφθασε εἰς τὸν ναῦσταθμο καὶ πῆρε
σβάρνα 130 παλαιούς ναύτας τεχνίτας τοὺς ὁποίους ὕστερα

(15) **ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ**
Η ΦΑΝΤΑΣΜΕΝΗ

ΙΕ'

Εἶπαμε καὶ ξαναλέμε πάλι πῶς βρισκόμουνα κοντὰ καθι-
σμένοι στὴ Μαρία τὴ κόρη τοῦ ἀπόμαχου καὶ ἔκανα λάθος
προχτές καὶ σὰς τὴν ἔγραφα Φανὴ ποῦ εἶναι ἡ κόρη τοῦ φου-
στανελλᾶ, φαίνεται πῶς ἀπὸ τὴν τρομάρα μου τοῦ πετροπό-
λεμου ξέχασα καὶ ἀνακατέψα τὰ ὄνοματά.

Ἄμ ἡ γυναίκες πάντοτε μᾶς ἀνακατεύουν.
Λοιπὸν δὲν εἶμουνα στὴ Φανίτσα μου, ποῦ μοῦ ἔφερε ὅλη
αὐτὴ τὴν ἀλογοφουρτούνα στὸ κεφάλι, καὶ τὴν αἰτία τῆς
ἱστορίας μας, ἀλλὰ στὴ Μαρία τὴν πιὸ νόστιμη, δὲν θυμοῦμαι
καὶ καλὰ, ἀλλὰ ἔτσι μοῦ φαίνεται πῶς μοῦ φαινότανε στὰ
μάτια μου.

Εἶπαμε πῶς εἶχα ἀνατριχιάσει, καὶ σταθήκαμε ἀπάνω στὸ
ἀνατριχιάσμά μου, εὐγὰνὰ λοιπὸν τὸ μαντύλι μου καὶ σκού-
πιστικὰ γιατί με εἶχε κόψει φιλόσ ἰδρώς ξερογλείφτικα καὶ
κόμπιαζε ἢ γλώσσά μου στὸ λαϊμό μου καὶ ξανάσανα σὰν νὰ
με εἶχαν βάνει τοῦ κνηυνοῦ.

Θὰ πῆτε, μὰ πῶς τόσο ἀπειρος εἶμουνα, ὥστε ν' ἀφίνω τὸ
ὄριθοπούλι ποῦ εἶχα στὰ χέρια μου νὰ μοῦ φύγη; Αἶ μὰ νὰ
ποῦ εἶμουνα. Δὲν εἶμουνα πρακτικὸς ἄνθρωπος, πῆστε μου κου-
τάκι, μπουφο, ὅτι τέλος πάντων θέλετε, νὰ ἔτσι εἶμουνα.
Δὲν ἔμουν ἐπιχειρηματίας σὰν τὴν σημερινὴ νεολέρα μας,

ἀπὸ 15 καὶ 23 χρονῶν ὑπηρεσία τοὺς πέταξε μέσα στοὺς πέντε
δρόμους καὶ με ἀόριστο μάλιστα ἀδεία, γιὰ νὰ τοὺς ἔχη πάν-
τοτε χειροπόδαρα δεμένους τοὺς ἀνθρώπους, ὥστε νὰ μὴ μπο-
ροῦν νὰ πιάσουν οὔτε δουλειὰ καὶ ἔχασαν καὶ τὰς συντάξεις
των ποῦ ἤθελαν πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς νὰ τελειώσουν σὲ πέντε ἔξ
μήνους, ἀφίνομε πλέον ποῦ στὴ πληρωμὴ τοῦ ψωρομισθοῦ των,
κόντεψαν νὰ τοὺς φᾶν τὸν μισθὸ, κούρεψε ἀπὸ δὴ καὶ ἀπὸ κεῖ.
Τώρα ἔχομε ναῦσταθμο χωρὶς ἐργάτας, φέρνομε μάλιστα καὶ
πλωτὴ δεξαμενὴ, ἔχομε καὶ ναύαρχο καὶ μόνο τὰ φρούρια μᾶς
λείπουν γιὰ νὰ τὸν κάνουμε Σεβαστούπολι, ἀλλὰ χωρὶς ναύτας.

Οἱ ἄνθρωποι τώρα ὕστερα ἀπὸ τῶσων χρονῶν ὑπηρεσία στὸ
κουβέρο, κλαῖν τὴ τύχη τους καὶ σκέπτονται τι ἐπάγγελμα
νὰ ἐκλέξουν, νὰ γίνουν ληστοπειράτες ἢ νὰ γραφοῦν στὸ κα-
τόλογο τῶν λωποδουτῶν. Αὐταῖς ἡ οἰκονομίας κατάντησαν πλέον
ἀνοικονομητες εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ξέρωμε πῶς νὰ οἰκονο-
μηθοῦμε. Ὡ Θεὲ τῆς μίσερης Ἑλλάδας, ἀντί νὰ μᾶς πνί-
γῃ στῆς βροχαῖς δὲν μᾶς βρέχεις καὶ λίγο χρυσάφι.

Νέο

εἶδος λωποδοσίας καὶ με ἀποδείξεις μάλιστα. Ἐνας κάποιος
Γ. Γοζανδίνος δὲν ξέρομε πῶς πῆρε μυρουδιά, ὅτι εἶχαμε νὰ
λαβαίνωμε ἀπὸ τὸ «Χρόνο των Ἀθηνῶν» 20 δραχμαῖς καὶ πάει
ὁ καλὸς σου, σὰν ἔκτακτος ἀποσταλμένος ἀπὸ μέρους μας,
γυρεύει τὰ λεπτά, τὰ πέρνει καὶ δίνει καὶ ἀπόδειξι, πρὸς πε-
ρισσότερη ἀσφάλεια τῆς κλεψᾶς.

Ὁ κύριος αὐτὸς Γοζανδίνος ἔχει κι' ἄλλεις τέτοιαις παστρι-
κοδουλειαῖς φτειασμένες, ὥστε φαίνεται πῶς εἶναι ἄνθρωπος
μὲ τετρακόσια, ἀφοῦ πλέον εἶναι καὶ καλονομέος. Φέρνοτες
εἰς γνώσιν σας τὸ νέο αὐτὸ κελεπούρι, καὶ ἰδίως ἐσᾶς τῶν ἐμ-
πόρων καὶ ἄλλων καταστατματάρχων, κρίνομε περιττὸ καὶ νὰ
σᾶς ποῦμε ν' ἀνοίξτε τὰ μάτια σας ἀπὸ τὴν ἐταιρία τῶν Γο-
ζανδίνων, γιατί δὲν θὰ ἴναι μοναχὸς του βέβαια, ἀλλὰ θὰ ἔχη
καὶ τὰ μέλη τοῦ συλλόγου του, με τὰ ὅποια μπαλουνειμέσα στὰ
γραφεῖα καὶ καταστήματα πρὸς ἐπιθεώρησι τῶν λογαριασμῶν
σας, τοὺς ὁποίους ἐκεῖνος ἐξοφλᾶ με τὴν εὐκολία καὶ ἀφέλεια.

Βρὲ τί γινόμαστε καὶ ποῦ βρισκόμαστε, δὲν εἶναι παράξενο
αὐριο νὰ πλαστογραφῆσουν καὶ τοὺς ἰδίους ἑαυτοῦς μας, σὰν
τὴν ἀνθρωποπλαστογραφία τοῦ Γενναδίου, καὶ νὰ λέν πῶς
ἐκεῖνοι εἶμαστε μεῖς.

ἔβουκα με ἰδέαις, καὶ νόμιζα πῶς ὁ ἔρωσ εἶναι τὸ νὰ βλέπῃ
τινὰς μιά γυναίκα νὰ στενάξῃ νὰ τὴν νομίσῃ γιὰ κἀντρο, νὰ
τὴν βλέπῃ στὸ ὄνειρό του, καὶ νὰ τρέμῃ ὅταν τὴν βλέπῃ καὶ
νὰ χάνεται σὲ ἀγ. βᾶχ καὶ ἐρωτικὰ παράπονα, με σχεδὸν μι-
σοδακρυμένά μάτια, γράμματα ἐρωτικὰ ἀντιγραμμένα ἀπὸ
τὸ ἐρωτικὸ ἐπιστολάριον, ποῦ εἶναι γιὰ νὰ ξεραῖ τινὰς, καὶ
σὲ κούβεντες τὰ μεσάνυχτα ἀπὸ τὰ παράθυρα ποῦ πῆγαινε
νὰ ξεσβερωθῆ τινὰς κυττάζοντας ἀπάνω.

Ἐπάρχουν στὸ λαὸ ἐποχαῖς ποῦ εἶναι ἀλλοιωτικὸς, πότε
πότε τὸν πιάνει φουσκοθαλασσά ν' ἀγαπᾶ νὰ διαβάξῃ ποιή-
ματα, καὶ αὐτὴ λέγεται ποιητικὴ ἐποχὴ, πότε νὰ θέλῃ νὰ
κάνῃ ἐπαναστάσεις, νὰ πηγαίῃ ἐθελοντῆς καὶ νὰ γυρίζῃ πίσω
ἄμα βγῆ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, καὶ αὐτὴ λέγεται πολεμικὴ ἐποχὴ,
πότε ρίχνεται νὰ πλουτίσῃ διὰ μιάς με τοὺς θησαυροὺς τοῦ
Λαυρίου σὰν νὰ λέμε, καὶ αὐτὴ λέγεται ἐποχὴ πλουτομανίας
ποῦ χάνει κάνεισ καὶ τοὺς παράδες του, καὶ πάει καὶ αὐτο-
χειριάζεται καὶ κοφοκεφαλιάζεται ἀποκάτω ἀπὸ τὸν σιδηρό-
δρομο, ἢ σπέρνει τὰ μυαλά του γιὰ νὰ πάῃ κατ' εὐθεῖαν
στὸν οὐρανὸ, πρὶν προφτάσῃ νὰ ἔρθῃ ὁ χάρος νὰ τοῦ πάρῃ
στὸ κρεβάτι τὴ ψυχὴ καὶ χαροσκαχτῆ, ὑπάρχει ἐποχὴ ποῦ
σοῦ πετοῦν, ὅτι οἱ ἔμογενεῖς τῆς Λόντρας καὶ τῆς Κουκου-
βάουνας, ὅτι θὰ ἔρθουν νὰ ἀποκατασταθοῦν στὴν Ἀθήνα,
καὶ ὅτι στέλνουν ἀντιπρόσωπὸν των τὸν κύριο Βρακιβέλαδα
ν' ἀγοράσῃ ὅλα τὰ οἰκόπεδα τῆς Ἀθήνας, ὡς καὶ τοῦ Γκα-
ζοχωριοῦ, γιὰ νὰ κάνουν παλάτια, καὶ ρίχνονται τότε ὅλοι
στὴν οἰκοπεδοαγορασά, καὶ σοῦ πετοῦν ἀκόμα πῶς θὰ κἀνῃ ὁ
Βασιλέας παλάτι τοῦ Διαδόχου πότε στὰ Πατίσια καὶ πότε
στὴ Κολοκυθοῦ, καὶ τότε αὐτὴ ἡ ἐποχὴ λέγεται ἐποχὴ τῆς

Μαρία

Συμβούλεψε τὴν κυρία Διαμαντοῦλα Α. . . . νὰ μὴ κἀνῃ
ἐργολαβία με τὸν ἀνθυπασιιστὴ Θ. . . καὶ ἔχουν συνεντεύξεις,
τὴ νύχτα διότι σκανδαλιζόμαστε καὶ ἀν ἴναι ἐρωτοχτυπημένοι
ἀς παρθοῦν νὰ ἡσυγάσῃ ὁ κόσμος καὶ αὐτοί.

Σ. Παλιανθρ. Πάλι τὰ ἴδια. Βρὲ δὲν σὰν εἶπαμε νὰ πᾶ-
ψετε νὰ γράφετε τὰ κουτολογήματα τῶν ἐργολαβιῶν ; Μὰ τὸ
παρκανάτε, καὶ εἶναι τὸ τελευταῖο γράμμα ποῦ σᾶς βάζω
γράφοντας περὶ ἐργολαβίας καὶ ἄλλοτε δὲν θὰ σᾶς τυπώσω
κἀνενα καὶ ἀκόμα καὶ ἀν ξεχάσω καὶ τὸ βάνω καὶ θὰ τὸ ἀ-
ναιρέσω.

Ἡ ὄρεγθος.

Ἐδὼ κἀτι ἀστυνομικά μας ὄργανα ἀνακάλυψαν νέον εἶδος
φορολογίας καὶ πρὸ πάντων ἕνας Κορριάτης, ὁ ὁποῖος κοι-
μᾶται ὅλη τὴ μέρα καὶ τὴ νύχτα τσακόνει ὄσους ξένους δὲν
ξέρουν ἑλληνικά, τοὺς κουβαλᾶ στὴν ἀστυνομία ὅτι τάχα
εἶναι μεθυσμένοι, κ' ἐκεῖ μ' ἕναν ἄλλον ποῦ κάνει τὸν διαρ-
μηνέα τοὺς κάνουν κατ' οἶκον ὠηλακίων ἔρευνα, καὶ δηλαδὴ
φλεδοτομοῦν ὅτι κολλήσει. Προχτές τὸ ἴδιο κελεπούρι τσά-
κωσε ἕνα ἰταλὸ στὸ δρόμο ἄρρωστο ἀπὸ θέρμη καὶ δὲν
μποροῦσε νὰ μιλήσῃ τοῦ πῆραν τὸ σακκάκι γιὰ ἐνέχειρο γιατί
δὲν τοῦ βρῖκαν λεπτὰ ἀπάνω του καὶ τὴν ἄλλη μέρα πῆγε
ὁ ἄνθρωπος καὶ δανείστηκε 10 δραχ. ἀπὸ τὸν μπακάλη τὸν
Γεώργη καὶ πῆγε καὶ ζαγόρασε τὸ σακκάκι του. Ἰδοῦ κύ-
ριε τί ὑπορέρομε ἐμεῖς οἱ ξένοι ἐδῶ, ἀπὸ τὰ πρῶτα αὐτὰ
ἀστυνομικά ὄργανα.

Σ. Παλ. Αὐτὴ ἡ ἐφεύρεσις τῶν κλητήρων σας αὐτοῦ εἶναι
πολὺ καλὴ καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμε ποῦ μᾶς τὴν διδάξατε γιὰ
νὰ τὴν βάνωμε καὶ μεῖς ἐδῶ σὲ ἐνέργεια. Ἄμ αὐτὸς ὁ ἀστυνό-
μος αὐτοῦ τι διάβολο κάνει, δὲν τὰ πῆρε μυρουδιά αὐτὰ, καὶ
πῶς ἐκεῖνοι ποῦ τοὺς ἐγδύσαν δὲν πᾶν νὰ κάνουν τὰ παράπονά
των στὸν διευθυντὴ, καὶ μάλιστα αὐτὸς με τὸ σακκάκι. Ξέρω
γῶ, μπάς καὶ λέτε ψευταῖς ;

Ἡ ὑρέθηκε

ἕνα ὄλι ἀσπρο σὲ μιά πλατεία, ὅποια τῶχασε ἀς πάῃ εἰς τὸ
τυπογραφεῖο τοῦ κ. Τρίμη νὰ πῆ τὴν πλατεία ποῦ τῶχασε καὶ
νὰ τὸ πάρῃ, ἢ ἄλλοιῶς θὰ τὸ χαρίσωμε σὲ κἀμμιά φτωχιά.

Γι' αὐτὸ βλέπετε ὡς καὶ τὰ μικρὰ κοριτσάκια νὰ σκεπᾶ-
ζουν τὰ ποδάρια τους, ἄμα βλέπουν πῶς τὰ βλέπουμε, μὴ βλέ-
πετε δὲ τώρα ποῦ ἔχουν τὰ φουστάνια τους ὡς νὰ γόνατά
κομμένα κοτίζα. Θεοκοριτσάρων γιὰ νὰ φαίνονται κι' αὐταῖς
πῶς εἶναι κοριτσάκια καὶ μᾶς δέχονται τῆς παχαῖς ἢ λιγναῖς
γάμπαις των, καὶ μᾶς σκανταλιζοῦν, τὸ ὅποιο μοιάζει σὰν ἐ-
κείνους τοὺς χασάπιδες ποῦ φωνάζουν στὸ δρόμο με ἕνα κομ-
μάτι κρέας καλὸ ἢ κακὸ. — Ἄλλος, κύριοι, ἕνα καλὸ παρτσα-
λίκι, — εἶναι λοιπὸν ὅταν οἱ γονεῖς μᾶς στέλνουν τὰ κοριτσά-
τους στοὺς δρόμους ξεγαμπιασμένα, σὰν νὰ μᾶς λένε — Ἐδῶ,
κύριοι, ὑπάρχει τὸ καλὸ πράγμα, καὶ ἀπὸ τὸ παρτσαλίκι τῆς
γάμπαις μπορεῖτε νὰ καταλάβετε τί ἔχει τὸ μαγαζὶ πάρα
πάνω.

Ποῦ εἶμαστε ; Ἄμ μ' αὐταῖς τῆς γάμπαις τὰ χάνει τινὰς.
Θαρρῶ ὅμως πῶς βρισκόμαστε κοντὰ στὴ Μαρία, δηλαδὴ ἐγῶ,
ὄχι σεις νὰ ἔχομε καὶ τὸν νοῦ μας, κοινοκτημοσύνη δὲν θὰ
κάνωμε, τὸ λοιπὸν εἶπα πῶς εἶχα βγάινε τὸ μαντύλι μου
καὶ σκούπισα τὸν ἰδρωτά μου καὶ γύρισα καὶ τὴν εἶδα καὶ δὲν
ξέρω πῶς στραβοπάτησε ἡ καρέκλα στὴ χαραμίδα τοῦ σάπιου
πατώματος καὶ βρέθηκα σωρὸ κουβάρι ἀπάνω της, καὶ πῶς
ζεμπερδευτήκαμε σᾶς τὰ λέγω μεθαῦριο, γιατί μοῦ φαίνεται
πῶς πάρα πολὺ τὰ μπέρδεψα τὰ πράγματα, καὶ δὲν ξέρω τί
ζεμπερδεμὸ θὰ ἔχομε, καὶ μ' αὐταῖς τῆς κάψαις μάλιστα δὲν
μοῦ κοστιζεῖ τίποτα, ἄμα ποῦ δῶ πῶς δὲν μπορῶ νὰ τὰ βγά-
νω πέρα νὰ σᾶς τὴν ἀφήσω καὶ αὐτὴ στὴ μέση τὴν ὑποφύλλι-
δα, γιατί με παραφουρκίζετε, με τὸ νὰ γυρεύετε τυχτικὰ ὑ-
ποφυλλίδες.

Γάρισσα.

Φυλακαί. Βρὲ ἄμὰν γιὰ τὸν Θεὸ, 80 μέραις ἔχομε νὰ βγοῦ-
με στὴν αὐλὴ νὰ πάρωμε λίγο ἀέρα καὶ ἄρχισαν νὰ μᾶς
φτειάνουν τὸν χαλασμένο τοῖχο, ἀλλὰ νὰ δοῦμε πότε θὰ τε-
λειώσῃ. Οὔτε μπακάλης οὔτε ὑπρέτης ὑπάρχει νὰ μᾶς ψου-
νίσῃ ἐνοὺς παρὰ προσφάγει, καὶ κοντεύουν νὰ γίνουε πέτρα τὰ
σηκότια μας, ἀπὸ τὸ ὄψο καὶ μαῦρο χαμούρι ποῦ ξερομασοῦμε
κάθε μέρα σὰν καμῆλες. Μωρὲ δὲν ὑπάρχει καὶ γιὰ μᾶς Θεὸς
Μωρὲ ἄμὰν.
Οἱ φυλακωμένοι.

Σ. Παλ. Σεις πάλι τὸ πῆρατε σχοινὶ γαῖτάνι με τὰ παρά-
πονά σας, σᾶς φτειάνουν τὸν τοῖχο μουρμουρίζετε, σᾶς δίνουν
καπάκια νὰ σκεπάζετε τὰ κιούπια τοῦ νεροῦ νὰ μὴ κατοροῦν
οἱ σκύλλοι μέτα, λέτε πῶς σᾶς δόσαν πενεκέδες τοῦ πετρελαίου
καὶ σᾶς καταβρόμῃσαν τὸ νερὸ, αὐτὸ εἶναι τὸ εὐχαριστῶ. Ὅσο
γιὰ τὸ ψωμὶ τὸ ἄθλιο δὲν εἶναι τίποτα, διότι ἐδῶ ὁ στρατὸς
μας τρώει κουραμᾶνα σὰν τὴν δική σας καὶ με ὀλάκερους μᾶ-
λιστα ποντικούς μέσα. Ἡ δική σας ἔχει ποντικούς, σκαθά-
ρους καὶ τὰ λοιπά ; Ὅχι. Αἶ τότε τιμουδιά μὴ βγάζετε.

Ἐύρανος.

Ἐνας ἀξιωματικὸς σταθμάρχης στὸ σταθμὸ Μπογαζίου
ἄφησε καὶ μπῆκαν ἐλεύθερα λαχανικά ἀπὸ τὸ τοῦρικο, μπά-
μνιαις, ντομάταις καὶ κολοκυθάκια, ἐναντίον τῆς διαταγῆς
τοῦ ὑπουργείου καὶ ἐτιμωρήθη εἰς 10 ἡμερῶν φυλάκισι καὶ
ἄμα βγῆκε τὸν ἔστειλαν πάλι στὸν ἴδιο σταθμὸ ποῦ δὲν εἶναι
παράξενο νὰ μᾶς κἀνῃ πάλι τὰ ἴδια καὶ νὰ δοῦμε ξάφνα τὴν
φυλλοξήρα νὰ μᾶς καταστρέψῃ. Δὲν τὸν ἀλλάζουν ;
Σημ. Παλ. Δὲν τὸ ξανακάνῃ γιατί ἔβανε γνώσι.

Ἡ ὄρος

τὸν φυλακωμένο τοῦ Κόκλα. Αὐτὰ ποῦ μᾶς γράφεις γιὰ κἀτι
νέους ποῦ ἔχουν αὐτοῦ μέσα καὶ θὰ φέρουν κευγάδες, ὅπως
συνέβηκαν ὡς τώρα δυὸ φοραῖς γι' αὐτοὺς καὶ θὰ συμβοῦν
δυστυχήματα, ἀφοῦ τὰ γράψαμε μιά φορὰ, δὲν μποροῦμε νὰ
τὸ κάνωμε καὶ ζήτημα τῆς ἡμέρας σὰν τοὺς ἐμπόρους τῆς
Ἀκρόπολις. Τελειώσε. Ἄσε νὰ σκοτωθῆτε καὶ τότε γίνεται
βελτίωσις.

οἰκοπεδομανίας, ποῦ ξοδεύει τινὰς ὅσα εἶχε με χίλια βάσανα
ἀποτάζει σὲ ὅλη τὴ ζωὴ του γιὰ νὰ πάρῃ χωράφια ἢ γιὰ νὰ
κινυγᾶ ἀκρίδες, ἢ γιὰ νὰ τοῦ τὸ πᾶρουν ἄλλοι οἰκοπεδοπατηταί.

Ἐγὼ οὖν σῆς ἐξοῦσα στὴν ἐποχὴ τὴν ποικτικὴ ποῦ ὑπαρχε
ἀκόμα αὐτὴ ἡ ποιητικομανία ὡς καὶ στὸ Παναπιστήμιο ποῦ
ὑπαρχε ὁ ποιητικὸς διαγωνισμὸς καὶ τὰ παιδαρέλια ἀντί νὰ
σπουδάζουν καθότανε καὶ ἔγραφαν στίχους τερατώδεις, θηριώ-
δεις, ἀποτρόπαιους.
Λοιπὸν δὲν ἔμουν πρακτικὸς, ἀλλὰ ὑπάρχουν μερικὰ πράγ-
ματα ποῦ δὲν χρῆζεται τινὰς νὰ τὰ μάθῃ καὶ αὐτὰ λέγονται
ὀρμέφυτα, ἔχουν σας φυσικὰ νὰ τοῦ πηγαίῃ τοῦ ἐνοὺς ἀνθρώ-
που ἢ ζωῶ νὰ κἀνῃ καὶ ὅτι δὲν ξέρει, νὰ ποῦμε σὰν τὸν
Ἄδαμ με τὴν Εὐά ποῦ ἐνῶ δὲν εἶδεραν τίποτα, τὰ ἔμαθαν
αὐτομαθίστικα, ἔχουν αὐτοδιδάχτως, καὶ ἔβαναν τὸν κατα-
φουκαρδιασμένο τάχα ὄφι πῶς τοὺς γέλασε, πρᾶγμα ποῦ φαί-
νεται πολὺ σκανταλώδῃ, γιατί τὰ ζῶα μιλοῦσαν μόνο στὴν
ἐποχὴ ποῦ ἔβγανε ὁ Αἰώσωπος τοὺς Αἰσωπίους μύθους του, δυὸ
τρεῖς χιλιάδες χρόνια, ἀπὸ τὸν καιρὸ τῆς Παράδεισος, ποῦ
δὲν μιλοῦσαν τὰ ζῶα, γιατί ἀν μιλοῦσαν δὲν θὰ ἔχε ἀνάγκη ὁ
Πάνσοφος θεὸς νὰ πλάσῃ τὴν Εὐά γιὰ νὰ τὴν δώσῃ στὸν
Ἄδαμ γιὰ σύντροφον ὡς λαλούμενο ζῶο, ὥστε εἶπαμε, ὅτι τὰ
ὀρμέφυτα, ποῦ φορτώσαμε στὸ καταφουκαρδιασμένο φεῖδι,
ποῦ ἔσα ἔσα τὸ λέει ἡ γραφὴ πῶς εἶναι τὸ φρονιμώτερον ἀπὸ
ὅλα τὰ ζῶα, προέρχονται ἀπὸ μᾶς.

Καὶ γὰρ τὰ φύλα, ἀγαπῶσιν ἄλληλα.
Δηλαδὴ τὰ ἀρσενικά καὶ θηλυκὰ ἀγαπιῶνται μοναχὰ τους
καὶ μαθεῖνουν τὰ οὔλα χωρὶς νὰ τοὺς τὰ διδάξῃ τινὰς.

Βόλος.

Είναι μασκαράς αυτός ο μπακάλης που έγραψε πως του χρουστῶ 9 και 80 και θά τον καταγγείλω για να του δείξω αν βρίσκει στα ελληνικά δικαστήρια την δικαιοσύνη ή όχι. Αλλά τι περιμένει τινάς από αυστριακούς που ήρθαμε εμείς οί ξένοι να τους ανοίξουμε τὰ μάτια και για τὸ εὐχαριστῶ μᾶς βρίζουν κιόλας.

Γ. Σαλαμάρης γράφω.

Σ. Παλ. Καθὼς πηγαίνετε σεις αὐτοὺ να βρίζετε οί ξένοι τοὺς ντόπιους αυστριακούς και κείνοι σᾶς κενέφια και ξεπολιάριδες, δὲν θά πάτε καλά, και δὲν ἀξίζει τώρα για 8 δρ. να ανοίξη ἐμφύλιος πόλεμος αὐτοῦ, ὅσο για τὸ κερατάδες που σᾶς εἶπε, τῶρρε ὁ λόγος, και δὲν ἐννοῦσε να μᾶς προσβάλῃ. Ἦσυχάστετε τώρα λοιπόν.

Τὸ μόνο μέσο που δὲχόνταν: οί κιντχδῶροι.

Κωνσταντινούπολις.

Κωριό Κουρού Τσεσμέ. Ὁ κ. Παραμυθιώτης ὁ διευθυντὴς τοῦ βαποριοῦ Πινελότη ἔμερα νύχτα διασκεδάζει ἐδῶ με τραγούδια και φωναίς με τῆς Ξανθῆς Μιρίνα και λοιπαίς και δὲν μᾶς ἀφίνει σὲ ἡσυχία, και τὸν ρωτήσαμε ἀπὸ που εἶναι και μᾶς εἶπε Ἡπειρώτης, ἀν ἦναι λοιπόν ὅλοι οί Ἡπειρώτες σὺν κι' αὐτὸν να πᾶν στὸ διάβολο.

Σ. Παλ. Ἄν βρέθηκε και ἓνας ζουρλοπειρώτης τι σᾶς φτάνει οί ἄλλοι, ὅσο περὶ τοῦ ἀν διασκεδάζῃ και σᾶς ἐνοχλᾷ φαίνεται και σεις; να ἦστε πολὺ ἐνοχλητικοί ἤγουν σας να ἔχετε πολὺ εὐγενικά αὐτιά, ὥστε να σᾶς ἐνοχλοῦν τὰ τραγούδια, που ἄλλοι πληρώνουν για να τ' ἀκούν. Ἄστε μας ἀδερφοί και σεις.

Κηνούγιον χωρὶς ἄδεια τῆς ἀστυνομίας κὲ σέγουρο.

Κωνσταντινούπολις.

Σταυροδρόμι. Κεῖ κοντὰ στὸ Γαλανὴ Σαράϊ, τὸ περασμένο Σάββατο στῆς 9 ἀλὰ τούρκα βρέθηκε μέσα στὸν ἀπόπατο τοῦ χανιοῦ να κολυμπᾷ ἓνας ἄνθρωπος που εἶχε σπείρει τυ μιאלά του με ρεβόλβερ. Τὴν ἄλλη λοιπόν μέρα με ἐπιγραφὴ ἀπαγορεύτικη ἢ εἴσοδος τοῦ ἀποπάτου, γιατί λέει, φοβοῦνται, μᾶς και πᾶει και σκοτώθῃ και ἄλλος, και τὸ χειρότερο ἔκλει-

σαν και τοὺς ἀποπάτους τοῦ χανιοῦ τοῦ Χατζοπιούλου, ἐνεκα τῆς πολυαριθμοῦ, λέει, πελατείας και δὲν ἐπιτρέπεται ἢ εἴσοδος παρὰ μόνο εἰς τοὺς χανιώτας, ἐμεῖς λοιπόν οί ὄξω τοῦ Χατζοπούλου και τοῦ μικροῦ χανιοῦ πρέπει να τὰ κάνουμε ἀπάνω μας;

Στὴν ἀμμουδιὰ τοῦ Φάληρου πρὶν κίνουν μπάνια. Ἄρα μεσονύχτιο

Σημ. Παλιανθρ. Τὸ ζήτημα εἶναι πολὺ σπουδαῖο και σᾶς παραπέμπουμε να κάνετε τὰ παράπονά σας στὸν κατὴ που εἶναι εἰδικὸς σὲ τέτοιαις ὑποθέσεσι, και ἔχουν δικαίω να τὰ κλείσουν χάριν τῆς ζωῆς σας, ἀφοῦ πάτε και σκοτώνεστε μέσα στοὺς ἀποπάτους ὥστε να πάτε και μὴχαρισμένοι στὸν ἄλλο κόσμο και δὲν σᾶς δέχονται να βρωμολογήσετε ἦτε τὴν κόλασι ἦτε τὴν παράδεισο ὅπου θά πάτε.

Ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ και ὑπερψᾷ τὸν Πετρέλιον ἀπὸ τὰ μὴλλεῖα πιασμένον.

Ὁ

Βασίλειος Τριαντάκης εἶναι γραμμένος μ' αὐτὸ τὸ ὄνομα εἰς τὸ δημοτολόγιον και ὄχι ὅπως τὸν ἔχουν γραμμένο στὴ μοιραρχία Β. Τριτάκη, δόξα τῷ Θεῷ ἀκόμα ὁ ἄνθρωπος δὲν ἄλλαξε τὸ ὄνομά του.

Πρὸς

τὸν κ. Συντάκτην τῆς ἐφημερίδος ὁ «Παλιάνθρωπος»

Ἡ δοθεῖσα ὑμῖν πληροφορία και δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ σημερινῷ φύλλῳ τοῦ «Παλιανθρώπου» ὅτι ἐν ᾧ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Μοιραρχίας ὑπάρχει διαταγὴ περὶ μεταγωγῆς ἐτεῦθεν εἰς Βῶλον τοῦ καταδίκου Ἀριστείδου Καμπάρη, αὕτη δὲν ἐνεργεῖται, δὲν εἶναι ποσῶς ἀληθῆς, καθὼς οὐδεμίαν τοιαύτην διαταγὴν μέχρι σήμερον ἐλάβομεν περὶ τῆς μεταγωγῆς τούτου.

Ἀθῆναι 3 Αὐγούστου 1885

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Μοιραρχίας)

Σ. Παλ. Ἄρα θά 'πῆ ὅτι ὁ φυλακισμένος εἶναι κακοηθέστατος.